

Cauza C-710/23**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

22 noiembrie 2023

Instanța de trimitere:

Nejvyšší správní soud (Republica Cehă)

Data deciziei de trimitere:

1 noiembrie 2023

Reclamant:

Mgr. L.H.

Pârât:

Ministerstvo zdravotnictví

Obiectul procedurii principale

Procedura principală privește un recurs în casație formulat de Ministerstvo zdravotnictví (Ministerul Sănătății, Republica Cehă) (denumit în continuare „partea adversă”) împotriva unei hotărâri a Městský soud v Praze (Tribunalul districtual din Praga, Republica Cehă) (denumit în continuare „Tribunalul districtual”), care a anulat decizia părții adverse și decizia Ministerstvo zdravotnictví (Ministerul Sănătății, Republica Cehă) privind dreptul la informare invocat de reclamant.

Obiectul și temeiul juridic al procedurii preliminare

Cererea de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE privește întrebarea dacă, în cazul transmiterii de informații privind activitățile unei persoane juridice, care includ și datele unei persoane fizice, avem de-a face doar cu prelucrarea datelor cu caracter personal ale persoanelor juridice sau și ale persoanelor fizice și dacă, în cazul în care se presupune că este vorba și de prelucrarea datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice, transmiterea

informațiilor poate fi supusă unor cerințe care depășesc cadrul juridic al Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1, denumit în continuare „RGPD”).

Întrebările preliminare

(1) Comunicarea prenumelui, a numelui, a semnăturii și a datelor de contact ale unei persoane fizice, membru al consiliului de administrație sau reprezentant al unei persoane juridice, care are loc în scopul exclusiv al identificării (persoanei împuternicită să acționeze în numele) persoanei juridice, constituie o prelucrare a „datelor cu caracter personal” ale unei persoane fizice în sensul articolului 4 punctul 1 din RGPD și intră astfel în domeniul de aplicare al RGPD?

(2) Dreptul național, inclusiv jurisprudența constantă, poate condiționa aplicarea unui regulament al Uniunii cu aplicabilitate directă, respectiv a articolului 6 alineatul (1) litera (c) sau, dacă este cazul, litera (e) din RGPD, de către autoritatea administrativă de îndeplinirea unor condiții suplimentare care nu decurg din modul de redactare a regulamentului, dar care extind în fapt nivelul de protecție a persoanei vizate, în speță obligația autorității publice de a informa în prealabil persoana vizată cu privire la depunerea unei cereri de transfer de date cu caracter personal către un terț?

Dispoziții de drept al Uniunii invocate

Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor, denumit în continuare „RGPD”), considerentul (14) a doua teză, articolul 4 punctul 1 și articolul 6 alineatul (1) literele (a), (c) și (e)

Dispozițiile naționale invocate

Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (Legea nr. 106/1999 privind accesul liber la informații) (denumită în continuare „Legea nr. 106/99”), articolul 2 alineatul (1) (entități obligate), articolul 3 (obligația de a furniza informații).

Articolul 8a alineatul (1) prevede: „Entitatea obligată comunică informații referitoare la drepturile personale, la manifestările activităților personale și la caracteristicile personale de identificare și la viața privată a persoanei, precum și

la datele cu caracter personal, numai în conformitate cu dispozițiile legale care reglementează protecția acestora.”

Articolul 8a alineatul (2) prevede: „Entitatea obligată comunică datele cu caracter personal ale unei persoane publice, ale unui funcționar sau ale unui angajat al unei administrații publice care indică activitățile publice sau profesionale ale acestora sau funcția sau poziția lor.”

Expunerea succintă a faptelor și a argumentelor părților din acțiunea principală

- 1 Reclamantul a solicitat următoarele informații de la partea adversă, în calitate de parte obligată, în conformitate cu Legea nr. 106/99: (i) contractele de vânzare a testelor pentru verificarea prevalenței bolii SARS-CoV-2 la o persoană testată de către entitatea obligată și (ii) un certificat al produsului (test) obținut de entitatea obligată, care demonstrează admisibilitatea utilizării acestui test pe teritoriul Uniunii Europene, eventual în Republica Cehă, pentru verificarea prevalenței bolii SARS-CoV-2 la o persoană testată. Reclamantul a solicitat informații cu privire la identificarea și semnătura persoanelor care au eliberat diferitele certificate.
- 2 Partea adversă a decis să respingă parțial această cerere. Deși partea adversă îi furnizase reclamantului certificatele solicitate, aceasta a ocultat datele de pe acestea ale persoanei (fizice) care semnase certificatele în numele persoanei juridice. Mai precis, au fost ocultate următoarele informații: numele, semnătura, funcția îndeplinită în cadrul persoanei juridice și, în cazul mai multor certificate, de asemenea, adresele de e-mail de contact, numerele de telefon și, în unele cazuri, adresele de internet ale societății care a emis certificatul (denumite în continuare „informațiile ocultate”). Datele în cauză au fost ocultate pentru a proteja datele cu caracter personal ale persoanelor fizice identificate pe certificatele în cauză ca acționând în numele persoanelor juridice relevante.
- 3 Reclamantul a contestat decizia citată la Ministrul Sănătății, care, prin decizia din 15 septembrie 2020, a menținut decizia părții adverse.
- 4 Tribunalul districtual a anulat atât decizia părții adverse, cât și decizia ministrului sănătății. Tribunalul a constatat că, deși datele ocultate constituiau date cu caracter personal în sensul articolului 4 punctul 1 din RGPD care permit identificarea unei persoane fizice în sensul dispoziției RGPD citate, nu a fost de acord cu concluzia la care a ajuns partea adversă potrivit căreia nu se aplică niciunul dintre cazurile de legalitate a prelucrării datelor cu caracter personal ale persoanelor vizate în temeiul articolului 6 alineatul (1) din RGPD. Instanța a luat în considerare faptul că autoritățile administrative nu au încercat să contacteze persoanele vizate în legătură cu transferul datelor lor cu caracter personal către reclamant. În această privință, instanța a făcut referire la jurisprudența instanței de trimitere privind transferul de informații în temeiul Legii nr. 166/99, din care rezultă (i) că autoritățile administrative sunt obligate să notifice, fără întârzieri nejustificate, persoana vizată că entitatea obligată intenționează să transfere informații despre

aceasta către o terță parte și (ii) dreptul persoanelor potențial interesate de a lua poziție cu privire la un astfel de transfer de informații. Într-adevăr, entitatea obligată ar trebui să ia în considerare poziția persoanelor în cauză și să tragă concluzii care să influențeze acțiunile ulterioare.

- 5 Tribunalul districtual a subliniat, de asemenea, că partea adversă și-a întemeiat cererea menționată anterior pe constatări de fapt insuficiente. În opinia instanței, refuzul autorităților administrative de a pune la dispoziția reclamantului datele în cauză poate constitui o neregularitate procedurală care poate afecta legalitatea deciziilor acestora. În plus, partea care a formulat opoziția nu a verificat poziția niciuneia dintre persoanele în privința cărora a refuzat să furnizeze reclamantei datele cu caracter personal cu privire la chestiunea transferului acestor date către reclamantă și, prin urmare, nu a putut obține nici măcar consimțământul persoanelor în cauză cu privire la un astfel de transfer în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (a) din RGPD; în același timp, partea adversă nu a acordat acestor persoane statutul de participanți la procedură în temeiul articolului 27 alineatul (2) din Správní řád (Codul de procedură administrativă).
- 6 Partea adversă consideră că opinia tribunalului districtual potrivit căreia persoanele vizate trebuie să fie participante la procedurile administrative naționale este eronată. În opinia sa, deși este adevărat că autoritatea administrativă poate informa persoana vizată în cazul în care consideră oportun, nu este vorba despre o participare la procedura în fața autorității administrative și nici măcar într-un alt mod decât direct. Potrivit părții adverse, decizia autorității administrative de a nu utiliza o astfel de posibilitate de informare a persoanei vizate nu este, așadar, de natură să vicieze în mod procedural decizia sa administrativă.
- 7 În plus, partea adversă subliniază în această privință că, în prezenta cauză, persoanele vizate (și anume persoanele fizice ale căror date au fost oculte pe certificate) își desfășoară activitatea pe teritoriul Republicii Populare Chineze și al Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, unde sunt înregistrate persoanele juridice care au emis certificatele, și că partea adversă nu dispune de datele de contact ale acestor persoane fizice. Potrivit părții adverse, cerința de a notifica astfel de persoane este, prin urmare, practic imposibil de îndeplinit. În cazul în care persoanele vizate ar fi, în plus, participanți la procedura de transfer, fie direct, fie în alt mod, s-ar părea că autoritatea administrativă ar trebui, de asemenea, să le notifice decizia contestată, ceea ce nu este fezabil în absența informațiilor privind reședința lor în străinătate.
- 8 Reclamanta susține că nu a tratat datele oculte ale unei persoane fizice care acționează în cadrul unei persoane juridice ca date cu caracter personal ale unei persoane fizice. În acest sens, se face trimitere la considerentul (14) al RGPD, care exclude „prelucrarea datelor cu caracter personal privind persoanele juridice” din domeniul de aplicare al regulamentului. Faptul că o persoană fizică autorizată să acționeze în numele unei persoane juridice semnează un certificat în numele acesteia nu poate fi considerat o manifestare a activității personale a persoanei fizice.

Expunerea succintă a motivelor cererii de decizie preliminară și analiza întrebărilor adresate cu titlu preliminar

- 9 Prima întrebare preliminară se referă la delimitarea între „datele cu caracter personal ale persoanelor fizice”, adică persoanele vizate în temeiul articolului 4 punctul 1 din RGPD, cărora li se aplică de altfel regulamentul, și „datele cu caracter personal referitoare la persoane juridice”, care sunt în schimb excluse din domeniul de aplicare al regulamentul în temeiul considerentului (14) al RGPD. Scopul cererii de informații nu a fost acela de a obține datele unei persoane fizice, ci doar de a verifica activitățile persoanei juridice în numele căreia acționează o anumită persoană fizică.
- 10 Instanța de trimitere subliniază că, având în vedere sensul și scopul cererii de informații și natura datelor divulgate în prezenta cauză, datele oculte ar putea fi considerate date referitoare la o persoană juridică. În acest caz, o astfel de situație nu s-ar încadra în domeniul de aplicare material al RGPD, deoarece sunt solicitate doar date referitoare la persoana juridică, și aceasta în contextul unei cereri de informații care se referă exclusiv la activitățile persoanei juridice. Numele și funcția îndeplinită de o anumită persoană fizică autorizată să acționeze în numele unei persoane juridice ar trebui, prin urmare, în mod logic, să fie considerate „date de contact” ale persoanei juridice în sensul celei de-a doua teze din considerentul (14) al RGPD.
- 11 Cu toate acestea, instanța de trimitere are, de asemenea, cunoștință de următoarele circumstanțe:
- 12 În primul rând, jurisprudența Curții a subliniat în mod constant că temeiul RGPD este acela de a asigura protecția eficace și completă a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice, în special a dreptului la viață privată, în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal. În consecință, conceptele-cheie din RGPD, de exemplu „date cu caracter personal”, „prelucrare” și „operator”, ar trebui interpretate în sens foarte larg¹. Trebuie menționată, de asemenea, Hotărârea din 20 decembrie 2017, Nowak², în care Curtea a concluzionat că răspunsurile scrise date de o persoană care susține un examen profesional și orice comentarii făcute de examinator în legătură cu aceste răspunsuri sunt, de asemenea, „date cu caracter personal”. Prin urmare, este clar că interpretarea conceptului de „date cu caracter personal” în scopul definirii domeniului de aplicare al RGPD este foarte largă.
- 13 În al doilea rând, deși a doua teză din considerentul (14) al RGPD pare să definească în mod negativ domeniul de aplicare al RGPD, în special în contextul articolului 4 punctul 1 din RGPD, considerentul amintit nu a fost luat în

¹A se vedea Hotărârile: Google (punctul 34), precum și Hotărârea din 5 iunie 2018, Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein (C-210/16, EU:C:2018:388, punctul 28).

²C-434/16, EU:C:2017:994, punctul 62.

considerare în mod specific nici la definirea limitelor domeniului de aplicare material la articolul 2 din RGPD, nici în definițiile cuprinse la articolul 4 din RGPD și nici în alte dispoziții (obligatorii din punct de vedere juridic) din RGPD. În această privință, rezultă din jurisprudența constantă a Curții că considerentele actelor legislative ale Uniunii pot clarifica o anumită interpretare a unei dispoziții obligatorii dintr-un act normativ sau pot da o direcție acestei interpretări, dar nu au o forță normativă proprie. Acestea nu sunt dispoziții obligatorii din punct de vedere juridic care pot fi aplicate în mod independent.³

- 14 În al treilea rând, Curtea, în Hotărârea din 9 martie 2017, Salvatore Manni⁴, pare să fi acceptat că datele referitoare la persoane fizice identificabile din registrele comerțului sunt „date cu caracter personal” în sensul legislației anterioare (pe atunci Directiva 95/46/CE, denumită în continuare „Directiva 95/46”). Cu toate acestea, contextul cauzei menționate era diferit atât în fapt, cât și în drept.
- 15 În al patrulea rând, RGPD a intrat în vigoare după pronunțarea Hotărârii Manni și, în considerentul (14), a exclus/a confirmat excluderea prelucrării datelor referitoare la persoanele juridice din domeniul de aplicare al acestui regulament. Astfel, au fost stabilite limite negative care nu erau menționate în mod expres în considerentele Directivei 95/46 și care, prin urmare, lipseau și în soluția din cauza Manni, citată anterior. Considerentul (14) al RGPD poate fi văzut, de asemenea, ca o expresie a intenției legiuitorului Uniunii de a defini domeniul de aplicare a protecției garantate de RGPD într-un mod ușor mai restrâns decât înainte. Cu toate acestea, în această privință, se pune întrebarea în ce măsură reglementarea din RGPD cu privire la acest aspect special se dorește a fi identică cu Directiva 95/46 anterioară.
- 16 În al cincilea rând, chiar dacă „datele cu caracter personal referitoare la persoane juridice” ar fi o excepție de facto introdusă prin interpretare, care ar părea atunci să fie luată în considerare la interpretarea a contrario a articolului 4 punctul 1 din RGPD, există o jurisprudență bine stabilită a Curții care insistă asupra unei interpretări stricte și restrictive a oricărei excepții de la aplicarea RGPD, în special ținând seama de interpretarea articolului 2 alineatul (2) din RGPD⁵.
- 17 Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, instanța de trimitere continuă să considere că datele referitoare la reprezentantul unei persoane juridice sunt date

³A se vedea, cu titlu de exemplu: Hotărârea din 12 iulie 2005, Alliance for Natural Health și alții, C-154/04 și C-155/04, EU:C:2005:449, punctele 91 și 92; Hotărârea din 21 decembrie 2011, Ziolkowski și Szeja, C-424/10 și C-425/10, EU:C:2011:866, punctele 42 și 43, sau Hotărârea din 25 iulie 2018, Confédération paysanne și alții, C-528/16, EU:C:2018:583, punctele 44-46 și 51.

⁴C-398/15, EU:C:2017:197, punctul 34 (denumită în continuare „Hotărârea Manni”).

⁵A se vedea, cu titlu de exemplu, Hotărârea din 9 iulie 2020, Land Hessen, C-272/19, EU:C:2020:535, punctul 68; Hotărârea din 20 mai 2003, Österreichischer Rundfunk și alții, C-465/00, C-138/01 și C-139/01, EU:C:2003:294, punctele 39-47; Hotărârea din 22 iunie 2021, Latvijas Republikas Saeima (Puncte de penalizare), C-439/19, EU:C:2021:504, punctele 61-72.

referitoare la persoana juridică, mai degrabă decât date ale persoanei fizice care reprezintă persoana juridică, deși recunoaște, de asemenea, că această chestiune de interpretare a dreptului Uniunii este discutabilă. În plus, răspunsul la întrebarea adresată poate avea implicații importante dincolo de domeniul de aplicare al prezentului litigiu și de furnizarea specifică de informații, iar acest lucru include, printre altele, menținerea unui număr de registre și evidențe ale persoanelor juridice în statele membre, precum și accesul public la informațiile privind persoanele juridice. Prin urmare, Curtea trebuie să definească liniile directoare pe baza cărora trebuie, dacă este cazul, să se definească negativ domeniul de aplicare al RGPD în ceea ce privește datele referitoare la persoanele juridice care deseori sunt și date ale persoanelor fizice care fie acționează în numele persoanei juridice, fie o constituie în mod direct.

- 18 În ansamblu, instanța de trimitere concluzionează că, deși înțelege cerința de protecție efectivă a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice, consideră că acest interes nu poate prevala unilateral și, într-un anumit sens, mecanic, asupra oricăror alte interese legitime, cum ar fi, de exemplu, transparența și accesul public la informații, care sunt recunoscute chiar în dreptul primar al Uniunii ca valori constituționale în raport cu instituțiile Uniunii [articolul 15 alineatul (3) TFUE]. Potrivit instanței de trimitere, interpretarea noțiunilor care figurează la articolul 4 din RGPD nu trebuie să fie abstractă, izolată și fără referire la o anumită operațiune de prelucrare a datelor cu caracter personal, ci trebuie să fie efectuată ținând seama de contextul și de scopul operațiunii de prelucrare în cauză, astfel cum a reținut de altfel și Curtea în Hotărârea din 29 iulie 2019, Fashion ID GmbH⁶, în ceea ce privește definiția „operatorului”, în sensul articolului 4 punctul 7 din RGPD. Abordarea opusă ar conduce la un absolutism al interpretării RGPD, care ar aduce în domeniul de aplicare al RGPD orice comunicare interpersonală care constă prin natura sa într-un schimb de informații, indiferent de obiectul acesteia.
- 19 Dacă acceptăm percepția menționată mai sus cu privire la cazurile specifice de prelucrare, atunci devine clar în cazul de față că cererea de informații nu viza obținerea de date ale persoanelor fizice, ci se referea doar la transferul de informații privind persoanele juridice. Informațiile referitoare la persoanele autorizate să acționeze în numele unei persoane juridice și la persoanele care au semnat un certificat în numele acesteia reprezintă, în cadrul procesului, informații referitoare la persoana juridică în cauză în sensul considerentului (14) al RGPD coroborat cu articolul 4 punctul 1 din RGPD, interpretate în mod rezonabil și ținând seama de contextul în care se află.
- 20 Cea de a doua întrebare preliminară privește obligația autorităților administrative naționale de a întreba persoanele vizate despre care urmează să fie comunicate informațiile, înainte de comunicare, dacă sunt de acord cu comunicarea acestor

⁶A se vedea Hotărârea din 29 iulie 2019, Fashion ID (C-40/17, EU:C:2019:629, denumită în continuare „Hotărârea Fashion ID”).

informații și de a le oferi posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere, dacă este cazul, cu privire la o astfel de comunicare.

- 21 Această obligație decurge din jurisprudența instanței de trimitere născută din Legea nr. 106/99 și, prin urmare, *anterioară adoptării* RGPD. Ulterior, dispozițiile relevante din RGPD, și anume, în principal articolul 6, au fost încorporate de facto în legislația națională citată, după cum urmează:
- 22 Articolul 8a alineatul (1) din Legea nr. 106/99 condiționează transferul datelor cu caracter personal ale unei persoane fizice de respectarea la prelucrarea acestor date a dispozițiilor legale care reglementează protecția acestor date, și anume, în prezent, a RGPD. În practică, acest lucru înseamnă că, pentru ca entitatea obligată să poată transfera date cu caracter personal sau alte informații privind drepturile personale ale unei persoane fizice, o astfel de prelucrare a datelor cu caracter personal de către entitatea obligată trebuie să respecte condițiile de prelucrare a datelor cu caracter personal prevăzute la articolul 6 din RGPD și, eventual, alte dispoziții din RGPD. Prin urmare, trebuie să existe unul dintre cazurile de legalitate a prelucrării în temeiul articolului 6 alineatul (1) literele (a)-(f) din RGPD. O excepție de la această cerință este prevăzută în secțiunea 8a alineatul (2) din Legea nr. 106/99, care, cu toate acestea, nu se aplică în cazul de față.
- 23 Cu toate acestea, jurisprudența anterioară a instanțelor administrative naționale a impus, pentru orice prelucrare, și anume și altele decât cele menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (a) din RGPD (prelucrarea cu consimțământul persoanei vizate), să se notifice persoana vizată că operatorul a primit o cerere de transfer de date și să i se ceară acesteia să își prezinte observațiile. În acest punct, trebuie subliniat faptul că jurisprudența nu impune „consimțământul” persoanei vizate, ci doar comunicarea primirii cererii către persoana vizată și „solicitarea unei poziții” de către persoana vizată. Astfel, procedura impusă de această jurisprudență se aplică și cazurilor descrise la articolul 6 alineatul (1) literele (c) sau (e) din RGPD, care ar putea fi luate în considerare în speță și, prin urmare, și în situațiile în care, în conformitate cu RGPD, nu este necesar niciun consimțământ din partea persoanei vizate.
- 24 Cu toate acestea, în cazurile care nu intră sub incidența articolului 6 alineatul (1) litera (a) din RGPD, decizia de a furniza sau nu datele cu caracter personal solicitate este responsabilitatea exclusivă a operatorului și numai acesta este responsabil pentru aceasta. Articolul 6 alineatul (1) din RGPD nu prevede (sau exclude), în principiu, că operatorul trebuie, de asemenea, să se adreseze persoanei vizate, eventual pentru a o notifica că intenționează să îi transfere datele cu caracter personal către o terță parte și, astfel, să intre într-un fel de dialog preliminar și informativ cu aceasta.
- 25 Pentru a concluziona în sensul existenței acestei obligații, instanța de trimitere s-a întemeiat pe dreptul persoanelor în cauză de a dispune de ele însele în materie de informare și pe necesitatea de a minimiza ingerința în sfera privată a persoanelor în cauză. Aceleași premise stau la baza considerentului (4) al RGPD și a

jurisprudenței Curții referitoare la interpretarea acestui regulament, citată anterior (punctul 12 din prezenta decizie de trimitere). Astfel, s-ar putea susține că obligația de a informa persoana vizată cu privire la o cerere de comunicare a informațiilor care o privesc este pusă în aplicare de unele dintre principiile prelucrării datelor cu caracter personal prevăzute la articolul 5 din RGPD. În această privință, instanța de trimitere invocă: (i) principiul transparenței prelucrării datelor cu caracter personal în temeiul articolului 5 alineatul (1) litera (a) din RGPD și (ii) în fapt, având în vedere dificultățile reale ale operatorului de date în ceea ce privește informarea corespunzătoare a persoanelor în cauză și primirea eventualelor lor puncte de vedere, principiul minimizării datelor în temeiul articolului 5 alineatul (1) litera (c) din RGPD. Prin urmare, s-ar putea susține că obligația entității obligate de a notifica persoana vizată în aceste cazuri, deși depășește ceea ce stabilește RGPD, este totuși în conformitate cu spiritul și scopul acestuia de a asigura un nivel ridicat de protecție a persoanelor vizate.

- 26 Cu toate acestea, este problematică extinderea obligației descrise la toate cazurile de prelucrare a datelor în temeiul articolului 6 alineatul (1) din RGPD și, prin urmare, și la cazul în care autoritatea administrativă trebuie să evalueze ea însăși întreaga situație. De la intrarea în vigoare a RGPD și reglementarea întregii chestiuni în regulamentul Uniunii direct aplicabil și cu prioritate aplicabilă (și nu în directivă, ca înainte), comportamentul autorităților administrative ar trebui, în principiu, să fie același în întreaga Uniune și să fie supus acelorași condiții. Același nivel de protecție a datelor cu caracter personal pe întreg teritoriul Uniunii are ca scop final asigurarea liberei circulații a acestor date într-un cadru juridic uniform [a se vedea, de asemenea, considerentul (2) al RGPD].
- 27 În locul unei armonizări maxime, nu este mai puțin adevărat că, astfel cum este cazul Directivei 95/46⁷, ramura de drept în cauză este unificată în prezent la nivelul Uniunii prin intermediul unui regulament. În consecință, un stat membru nu mai poate condiționa aplicarea la nivel național a unui regulament al Uniunii direct aplicabil de condiții suplimentare care nu decurg din actul Uniunii în sine și care, în mod inerent, vor fi diferite în fiecare stat membru. Într-adevăr, aceasta ar avea ca rezultat un sistem în care, din cauza unor condiții procedurale suplimentare, prelucrarea datelor cu caracter personal și accesul la acestea ar fi potențial mai dificil decât în alte state membre.
- 28 În sfârșit, instanța de trimitere se referă, de asemenea, la dificultatea sau imposibilitatea de a face din persoanele vizate, prin analogie, participanți la orice procedură națională care ar putea conduce la transferul unor date cu caracter personal. Dispozițiile articolului 1 alineatul (1) din RGPD coroborate cu articolul 4 punctul 1 din RGPD, interpretate în lumina primei teze a considerentului (14) al RGPD, înseamnă efectiv că protecția oferită de RGPD se aplică prelucrării datelor cu caracter personal ale tuturor persoanelor fizice, indiferent de naționalitatea sau de locul de reședință al acestora. Cu toate acestea, faptul de a impune în mod

⁷ A se vedea Hotărârea Fashion ID, punctul 54.

automat respectarea obligației de informare și de consultare prealabilă a persoanei vizate este, atât din punct de vedere geografic, cât și pur cantitativ, dificil sau imposibil. Datele solicitate în cazul de față se referă la persoane juridice înregistrate în doar câteva țări din lume, în afara Uniunii Europene. Cu toate acestea, o serie de seturi de date care conțin date cu caracter personal pot viza sute sau mii de persoane din diferite țări. În acest caz, nu sunt posibile anchete și consultări preliminare de natură similară.

- 29 În sfârșit, instanța de trimitere adaugă că, în cazul în care Curtea va răspunde negativ la prima întrebare referitoare la domeniul de aplicare material al RGPD, cea de a doua întrebare va deveni lipsită de relevanță în prezenta cauză.

DOCUMENT DE LUCRU